

LATVIJAS UNIVERSITĀTE

TREŠĀ VIZUĀLIZPRATNES NEDĒĻA 2019

Sadarbībā ar
UNESCO Latvijas Nacionālo komisiju,
Baltijas-Vācijas Augstskolu biroju,
Pedagoģijas, psiholoģijas un mākslas fakultāti,
Mākslas un tehnoloģiju nodaļu,
Kultūras pedagogu biedrību

PROGRAMMA

2019. GADA 17. MAIJĀ

PROGRAMMA

17. maijs

KONFERENCE

VIZUĀLIZPRATNE KĀ 21. GADSIMTA KOMPETENCE

- 8.30 – 9.00 Reģistrācija
- 9.00 – 10.00 Konferences atklāšana, uzrunas
Ina Druviete, Latvijas Universitātes prorektore
Baiba Moļņika, UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas ģenerālsekretāre
Austra Avotiņa, Vizuālizpratnes nedēļas vadītāja **Grāmatas “Vizuālizpratne kā 21. gadsimta kompetence” atvēršanas diena**
- 10.00 – 10.30 **Ernsts Vāgners**. *The role of Visual Literacy in the 21st century – and why we have to teach Visual Literacy at schools*
- 10.30 – 11.00 **Andris Teikmanis**. *Vizuālo vēstījumu semiotika*
- 11.00 – 11.30 Kafijas pauze
- 11.30 – 12.00 **Jurģis Šķilters**. *Krāsas kā emociju raisītājas*
- 12.00 – 12.30 **Ineta Kivle**. *Ritma teritorija: filosofija un māksla*
- 12.30 – 13.00 **Gatis Vanags**. *Vides tipografika - vizuālās kultūras sastāvdaļa*
- 13.00 – 14.00 **Reliģisks teksts ka laikmetīgs vides objekts**. Studentu konkursa projekta 1. kārtas finālistu apbalvošana.
Balvas pasniedz Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas bīskaps *emeritus* Pāvils Brūvers un konkursa idejas autore Austra Avotiņa.
Muzikāls priekšnesums -
Aigars Raumanis, saksofons, un Līga Griķe, kokle.
- 14.00 – 15.00 Kafijas pauze / Pusdienu pārtraukums

ASTOŅAS RADOŠĀS DARBNĪCAS – 17.-21. maijā no 15.00 – 18.15

Plašāka informācija un programma: <https://www.ppmf.lu.lv/zinas/t/49662/>

VIZUĀLIZPRATNES NEDĒĻU RĪKO



LATVIJAS
UNIVERSITĀTE
ANNO 1919

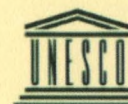


KULTŪRAS
PEDAGOGU
BIEDRĪBA

VIZUĀLIZPRATNES NEDĒĻU ATBALSTA

European Network
for Visual Literacy

ENVIL



Apvienoto Nāciju
Izglītības, zinātnes
un kultūras organizācija

UNESCO
Latvijas
Nacionālā komisija



LATVIJAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA

Dr. phil. Ineta Kivle

LU Akadēmiskās bibliotēkas vadošā pētniece, direktora vietniece un Starpnozaru pētniecības centra vadītāja. Zinātniskās intereses: starpdisciplināritāte, ritms, skaītis, skaņa, krāsa kā kultūru konstituējoši elementi, antīkā filosofija un XX-XXI gadsimta filosofija. Promocijas darba tēma "Skaņa, runa, balss un mūzika fenomenoloģiskajā perspektīvā".

Ritma teritorija: filosofija un māksla

Tēma "Ritma teritorija: filosofija un māksla" Rietumu filosofijas kontekstā ietver filosofu atziņas, sākot no antīkās kultūras līdz pat XX-XXI gadsimta pētījumiem ritma filosofijā. Pēdējo gadu desmitu laikā ritms tiek pētīts mākslas vēsturē, kultūras strāvījumos, filosofiskos tekstos, aptverot pēc iespējas plašāku pētniecisko lauku un identificējot tos pētījumus, kas izmantojami ritma starpdisciplinārajās analizēs. Ritms iezīmē pētniecisko paradigmu dzejā, mūzikā, filosofijā, sabiedrībā, izgaismo kultūras, mākslas un sabiedrības struktūras, skar individuālus un sabiedriskus procesus un izskaidro globālās pasaules kārtību. Kas ir ritms filosofijā – metodoloģisks rīks, kultūru konstituējošs elements, pētāms koncepts? Filosofiskās domas vēsturē pastāv uzskatu atšķirība par ritmu, gan apliecinot ritma teritoriju kā vienu no nozīmīgākajām ritma pazīmēm (Žils Delēzs, 1925-1995), gan noliedzot ritmam piemītošu teritoriju un parādot, ka ritms ir tikai fluīda forma (Emīls Benvenists, 1902-1976).

Šajā pētījumā tiek skatītas divas ritma teritorijas izpausmes – filosofija un māksla: filosofisks teksts kā sevi konstituējoša ritmiska teritorija un mākslasdarbā iekļautie un imanenti piemītošie ritmi. Katrs filosofisks darbs zināmā mērā ir relatīvi ierobežots domāšanas lauks, kas veido īpašu filosofisku vidi, domāšanā aptvertu jēdzienisku teritoriju ar noteiktu sakārtojumu, dinamiku un ritmu. Atšķirībā no mākslas, kur ritms izspēlējas krāsās, skaņās, skaitļos, vārdos un iezīmē mākslas darba iesavināto teritoriju, filosofija meklē atbildes uz jautājumiem: vai ritms un haoss ir nesavienojami pretstati? Vai ir iespējama ritma absolūta neesamība? Kā ritma koncepts tiek skatīts atšķirīgos kultūras laikmetos? Kā ritms izpaužas mākslā? Kā ritma izpratne filosofijā saistās ar mākslas ģenēzi? Kā veidojas un kas nosaka ritmā iekļautos elementus, ritma spēlētājus?

Pētījumā tiek izmantotas Frīdriha Nīčes (1844-1900) un Žila Delēza atziņas. Lai arī viņi ir atšķirīgi domātāji, viņu abu filosofiju raksturo vitālisms, filosofijas un dabas saiknes savdabīga interpretācija, mākslas filosofisks skatījums, ritma interpretācija, uzskatu brīvība. Kā avoti izmantoti: Nīčes darbs mākslas metafizikā "Tragēdijas dzimšana no mūzikas gara" (1872), Žila Delēza un Fēliksa Gvatari mantojuma darbi "Kas ir filosofija?" (1991), "Diference un atkārtotāšanās" (1969) un "Tūkstoš plakankalnes" (1980).